

navnlig i § 57, stk. 1 og 3, § 73, stk. 9, § 84, stk. 1 og 3, samt § 85, stk. 1 og 2.

Til § 77.

Med henblik på tilfælde, hvor pligten til indeholdelse m. v. tilsidesættes af ledelsen af et aktieselskab eller lignende, er det af hensyn til bødeansvarets effektivitet rigtigst, at der — som det er sket i forbindelse med flere andre straffebestemmelser i særlovgivningen — tilvejebringes hjemmel for, at der kan pålægges selskabet som sådant bødeansvar, smlg. herved § 32 i lovbetændtgørelse nr. 377 af 20. december 1961 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

Til § 78.

De her foreslåede processuelle bestemmelser svarer til procesregler i told- og afgiftslovgivningen.

Til § 79.

Uanset de principielle hensyn, der taler for, at strafansvar alene gennemføres i den sædvanlige straffeproses' form, har man af praktiske grunde og under hensyn til kontrollovens regler om administrativt pålagte bøder fundet det rigtigst at tilvejebringe en ordning, hvorefter sager i tilfælde, hvor den sigtede erkender sig skyldig, kan afgøres ved vedtagelse af en af finansministeren forelagt bøde. Bestemmelsen herom er udformet i nær tilslutning til bestemmelsen om bødeforelæg i retsplejelovens § 931. Man har dog ikke overført den i denne bestemmelse indeholdte begrænsning, hvorefter vedtagelsesformen ikke kan anvendes med hensyn til bøder på over 300 kr. Det er dog forudsat, at sager, i hvilke der er spørgsmål om anvendelse af mere alvorlige bødestrafte, indbringes for domstolene.

Afsnit IX.

Andre bestemmelser.

Til § 80.

I ligningslovens § 29 findes en regel om hustruens adgang til at gøre sig bekendt med den selvangivelse, manden indsender, og om hendes ret til at medunderskrive den. Skriver hun under, pådrager hun sig dog ikke et større personligt ansvar for rigtigheden af oplysningerne, end hun ville have, hvis hun ikke havde skrevet under.

Ifølge forslaget skal den hustru, der skal ansættes særskilt, være pligtig at indsende egen selvangivelse vedrørende den særskilte indkomst. Hustruen skal underskrive selvangivelsen og have ansvaret for

dens rettidige indsendelse og for rigtigheden af indholdet. Det er tanken, at manden skal kunne drages til ansvar for svigagtigt forhold fra hustruens side efter samme regler, som gælder om hustruens ansvar for mandens forhold. Det vil sige, at han efter den gældende regel i lovbetændtgørelse nr. 212 af 19. juni 1964 om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straf for skattesvig m. v. (kontrolloven) § 14, stk. 2, bliver ansvarlig for forsætlig medvirken. En udtrykkelig bestemmelse herom har man fundet uforholden, idet den nævnte bestemmelse i kontrolloven er anset for tilstrækkelig.

Når hustruen ikke har haft indtægter, hvoraf hun skal beskattes særskilt, kan hun dog ifølge bestemmelsens stk. 2, nøjes med at indsende en erklæring herom til ligningsmyndigheden; i disse tilfælde behøver hun altså ikke at indsende en egentlig selvangivelse.

Såvel den i stk. 1 nævnte selvangivelse som den i stk. 2 nævnte erklæring afgives i overensstemmelse med reglerne i kontrolloven. Heraf følger, at selvangivelsen eller erklæringen vil kunne fremtvinges ved pålæg af tvangsbøder, ligesom hustruens særskilte indkomst kan ansættes skønsmæssigt, hvis hun ikke indgiver behørig selvangivelse eller erklæring.

Under den foreslåede særbeskatningsordning vil beslutninger angående den ene ægtefælles skatteansættelse eller skatteberegning meget ofte virke ind på den anden ægtefælles skattemæssige stilling. Hvis hustruen f. eks. gør gældende, at en indtægt med urette er henført til hendes særskilte indkomst, idet den i virkeligheden bør beskattes hos manden, er det klart, at ægtefællerne kan have hver sin selvstændige interesse i sagens udfald. Ifølge lovforslagets § 38 har endvidere størrelsen af hver af ægtefællernes indkomst betydning for afgørelsen af, efter hvilken skala hver af dem skal svare tillægs-skat. Også dette forhold vil medføre, at beslutninger vedrørende den ene ægtefælles indkomstansættelse kan have betydning for den anden ægtefælles skattetilsvær. Lovbestemmelsen indeholder nogle særlige bestemmelser, der har til formål at give en ægtefælle mulighed for at varetage sine interesser i forbindelse med den anden ægtefælles skatteansættelse. Ifølge stk. 1, 2. pkt., skal manden således have ret til at blive bekendt med hustruens selvangivelse og med hendes skatteansættelse. Hustruen har allerede en tilsvarende ret efter den gældende regel i ligningslovens § 29, stk. 1. I stk. 3 indeholdes der bestemmelser om, at en ægtefælle kan klage over den anden ægtefælles ansættelse eller manglende ansættelse. I denne bestemmelse foreslås det end-